

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217279
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312217279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 9C/2/2013-37 zo dňa 5. decembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 9C/2/2013-37 zo dňa 5. decembra 2013 p o t v r d z u j e.

Odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 921,07 eura a nemajetkovej ujmy vo výške 184,21 eura zamietol, pričom odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, Navrhovateľ sa návrhom domáhal od odporcu zaplata sumy 921,07 eura z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 184,21 eura. Svoj návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdному exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 15.02.2011, pričom konanie začalo 29.11.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelení poverenia., t.j s omeškaním viac ako 78 dní. Uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Odporca v písomnom vyjadrení žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne

kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdny objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Uviedol, že postúpenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazilo v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zo samotnej dikcie zákona vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Ďalej uviedol, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku.

Zo spisu sp. zn. 11Er/38/2011 Okresného súdu Levice súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na súd 17.01.2011, k čomu pripojil návrh na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 08473/2010. Okresný súd Levice rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia uznesením č.k. 11Er/38/2011-10 zo dňa 24.01.2011 tak, že žiadosť zamietol.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prieťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2010 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zák. č. 144/2010 Z.z., ktorý

novelizoval exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona. V tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia súdu doručená 17.01.2011 a súd rozhodol o tejto žiadosti 24.01.2011. Údaj uvedený v návrhu navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenie s omeškaním viac ako 169 dní je nepravdivý. S poukazom na to, čo súd uviedol vyššie je potom zrejmé, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa lehota 15 dní nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci, keďže exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu a i v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, je súd toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúvaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex officio povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce.

Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

Rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvod pre takýto postup videl navrhovateľ v naplnení ust. § 205 ods. 2 písm. a), c), f) OSP keď podľa neho došlo postupom súdu k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav resp., že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy.

Navrhovateľ predovšetkým namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktoré súd aplikoval v znení, ktoré sa stalo súčasťou nášho právneho poriadku až po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu.

Navrhovateľ taktiež namietal, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Podľa navrhovateľa navyše súdu neprináleží polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, keďže súd má aplikovať platné právo. V tomto smere navrhovateľ poukazuje na negáciu stabilizovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 a 214 ods. 2 OSP, pričom o veci rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 OSP.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na cit. ustanovenie odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje ako v časti právneho posúdenia, tak aj v časti skutkových zistení, ktoré zodpovedajú vykonanému dokazovaniu.

K rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolací súd na doplnenie uvádza, že súd poukázal na nedôvodnosť navrhovateľom uplatnených nárokov z viacerých aspektov, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje. Podstatnými dôvodmi, prečo navrhovateľ nemohol byť v konaní úspešný, vidí odvolací súd v nepreukázaní dvoch základných predpokladov nevyhnutých na úspešnosť návrhu.

Nesprávny úradný postup podľa navrhovateľa spočíval v tom, že súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, čo sa po vykonanom dokazovaní nepreukázalo, keďže žiadosť o udelenie poverenia bola podaná dňa 17.01.2011, teda v lehote, o ktorej aj samotný navrhovateľ tvrdí, že je zákonná. Druhým dôvodom, pre ktorý považuje navrhovateľ postup súdu za nesprávny spočíva v činnosti súdu,

ktorý vykonal úradný postup (súd preskúmal zákonnosť exekučného titulu) bez splnenia zákonných podmienok. V tomto smere odvolací súd uvádza, tak ako to konštatuje aj napadnuté rozhodnutie, že v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd je nielen oprávnený ale dokonca povinný ex offo skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

Z obsahu odvolania navrhovateľa však nevyplýva, že by namietal tieto závery súdu prvého stupňa. Z odvolania nevyplýva aplikácia odvolacích dôvodov v ňom uvedených na rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním napádané. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že navrhovateľ podáva vo veciach opakovanie paušálne odvolania voči zamietajúcim rozhodnutiam, bez ich akejkoľvek špecifikácie na konkrétne rozhodnutie. Tak je tomu aj v tomto prípade, keď navrhovateľ v odvolací poukazuje na skutočnosti, ktoré v rozhodnutí súdu prvého stupňa ani nie sú spomenuté, resp. sú pre rozhodnutie v tejto konkrétnej veci právne irelevantné. Rozhodujúcim totiž je, že na to, aby sa navrhovateľ mohol domáhať úspešne náhrady majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy postupom podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné aby bol preukázaný prvotný predpoklad pre postup podľa cit. zák. t.j., že zo strany súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Bez preukázania tejto skutočnosti, sú úvahy o preukazovaní výšky škody, prípadne iných skutočností právne bezvýznamné.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Hoci odporca bol v konaní pred odvolacím súdom úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko odporcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.